

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Svk/54/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4017200255
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Príbelská
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:4017200255.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD., a členov senátu Mgr. Petra Macha, PhD., (spravodajca) a JUDr. Juraja Vališa, LL.M., v právnej veci žalobcu: A. V., U.. XX.XX.XXXX, F. R.: Š.U. F. XX, U., zastúpený JUDr. Viktor Mlynek, advokát, so sídlom: Štúrova 43, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, so sídlom: Štefánikova trieda 69, 949 01 Nitra, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ MH Invest, s. r. o., so sídlom: Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, zastúpený: JUDr. Allan Böhm, so sídlom: Jesenského 2, Bratislava, 4/ Združenie domových samospráv, o.z., Rovniankova 14, Bratislava, IČO: 31 820 174, 5/ Nitra Invest, s. r. o., so sídlom: Mostná 29, Nitra, IČO: 36 561 690, 6/ DESIGN ENGINEERING, a. s., so sídlom: Palisády 33, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 609 633, 8/ A.. K. Q., U.. XX.X.XXXX, R.: L. XX, R., 9/ B.. C. G., U.. XX.XX.XXXX, R.: D. N. X, U., 10/ D. H., U.. XX.XX. XXXX, R.: C. X, U., 11/ D. V., U.. XX.XX. XXXX, R.: D. N. XX, U., za účasti osôb zúčastnených na konaní: 1/ Jaguar Land Rover Slovakia s. r. o., so sídlom: Horné lúky 4540/1, 949 01 Nitra, zastúpený: CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v. o. s., so sídlom: Na Poříčí 1079/3a, Praha 1, IČO: 256 02 381, za ktorú koná CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v. o. s., organizačná zložka, so sídlom: Staromestská 3, Bratislava, IČO: 51 034 166, a 2/ Železnice Slovenskej republiky, so sídlom: Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO: 31 364 501, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OCDPK-2017/005163 zo dňa 13.01.2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/49/2017-674 zo dňa 16. marca 2022, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .
- II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Mesto Nitra, ako špeciálny stavebný úrad (ďalej len „prvostupňový orgán“ alebo „stavebný úrad“) na základe žiadosti podanej stavebníkom MH Invest, s. r. o. vydal podľa § 66 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) stavebné povolenie č. UHA-DaCH-5484/2016-007-Ing.Dá zo dňa 04.11.2016 (ďalej len „stavebné povolenie“), ktorým bola povolená stavba - novostavba: „Príprava strategického parku Nitra“, a to v rozsahu stavebných objektov: Demolácie, Vegetačné úpravy, Cestné objekty, Mosty, Múry, Protihlukové opatrenia v k. ú. Č., k. ú. N., k. ú. M., G., Q. K. Q., bližšie špecifikované v stavebnom povolení s tým, že k umiestneniu stavieb sa nevyžaduje územné rozhodnutie na základe § 32 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“). Ministerstvo hospodárstva SR vydalo pre uvedenú investíciu (vybudovanie strategického parku)

osvedčenia o významnej investícii podľa § 3 ods. 2 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o významných investíciách“). Námietky žalobcu vznesené v priebehu stavebného konania stavebný úrad zamietol. Stavebný úrad v rozhodnutí konštatoval súlad stavby s územno-plánovacími dokumentáciami obcí, v katastrálnych územiach ktorých sa bude realizovať a bola teda daná dôvodnosť na postup podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona.

2. Proti stavebnému povoleniu podal odvolanie žalobca, a o tomto odvolaní rozhodol žalovaný rozhodnutím č. OU-NR-OCDPK-2017/005163 zo dňa 13.01.2017 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) tak, že podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správne konanie“) odvolanie žalobcu zamietol a stavebné povolenie potvrdil.

II. Priebeh konania na správnom súde

3. Žalobca podal proti rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu na Krajský súd v Nitre (ďalej len „správny súd“), ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým stavebným povolením. Žalobca žiadal vec vrátiť stavebnému úradu na ďalšie konanie.

4. Správny súd rozsudkom č. k. 11S/49/2017-674 zo dňa 16. marca 2022 (ďalej „napadnutý rozsudok“) správnu žalobu žalobcu podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v účinnom znení (ďalej len „SSP“) ako nedôvodnú zamietol.

5. Správny súd k námietke nedostatku vecnej príslušnosti uviedol, že podľa obsahu administratívneho spisu stavebné povolenie vydalo Mesto Nitra ako vecne príslušný stavebný úrad podľa § 120 stavebného zákona a § 3a ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (ďalej len „cestný zákon“) a § 13 ods. 5 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. Keďže išlo o špeciálnu stavbu podľa § 120 stavebného zákona - stavbu pozemných komunikácií, štátnu správu na uvedených úsekoch vykonávali špeciálne stavebné úrady a v súlade s § 3a ods. 4, ods. 5 cestného zákona o stavebnom povolení rozhodovalo Mesto Nitra, vykonávajúce pôsobnosť špeciálneho stavebného úradu pre miestne a účelové komunikácie ako prenesený výkon štátnej správy. Keďže cestná stavba nachádzala aj v k. ú. Č., M., Q. K. N., tieto obce vydali súhlas pre špeciálny stavebný úrad pre komunikácie - Mestský úrad v Nitre, čím došlo k naplneniu § 3a ods. 5 cestného zákona, a preto správny súd považoval aj námietku o miestnej nepríslušnosti za nedôvodnú. O odvolaní žalobcu rozhodoval podľa § 3 ods. 5 písm. c/ cestného zákona v spojení so zákonom č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy žalovaný v rámci svojej právomoci a pôsobnosti.

6. Správny súd ďalej skonštatoval, že správne orgány konali so žalobcom ako s účastníkom stavebného konania podľa § 59 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona, ako s osobou, ktorej toto oprávnenie vyplývalo z osobitného predpisu, a to zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o posudzovaní vplyvov“), a to s dotknutou verejnosťou, pretože v konaní podľa tretej časti - posudzovanie navrhovaných činností - uplatnil postup podľa § 24 ods. 3, resp. ods. 4 zákona o posudzovaní vplyvov, a podal odôvodnené písomné stanovisko k zámeru navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project“, ktorý predložila Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu (rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, zo dňa 08.10.2015). Žalobu preto posudzoval podľa § 178 ods. 3 SSP, teda ako žalobu podanú zainteresovanou verejnosťou. Žalobca sa aktívnej legitímácie v konaní domáhal aj z dôvodu ukrátenia na svojich právach alebo právom chránených záujmoch, avšak vo svojej žalobe žalobca žiadnym spôsobom nevymedzil práva, na ktorých mal byť týmto rozhodnutím ukrátený, resp. ktoré jeho práva mali byť porušené alebo priamo dotknuté. Žalobca tiež v žalobe namietal, že investícia, súčasťou ktorej sú aj stavby uvedené v stavebnom povolení zo dňa 04.11.2016, mala byť posudzovaná z hľadiska vplyvov na životné prostredie.

7. K námietke negatívnych dôsledkov neposudzovania navrhovanej činnosti uviedol, že stavebnému konaniu v predmetnej veci predchádzalo zisťovacie konanie, v ktorom Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia, vydal rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08.10.2015, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“ nebude posudzovať podľa § 29 zákona o posudzovaní vplyvov. Rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie, č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo

dňa 14.12.2015. Žalobca sa správnou žalobou v konaní sp. zn. 26S/3/2016 domáhal preskúmania a zrušenia tohto rozhodnutia, pričom vo veci bolo dňa 16.03.2022 rozhodnuté tak, že žaloba bola zamietnutá. Žalobou napadnuté rozhodnutie je tak naďalej právoplatné a záväzné pre správne orgány konajúce v stavebnom konaní ako i pre konajúci správny súd, a to podľa § 40 zákona o správnom konaní.

8. Vo vzťahu k žalobnej námietke, v zmysle ktorej neboli naplnené podmienky vydania stavebného povolenia podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona, a stavebnému konaniu malo predchádzať územné konanie, správny súd uviedol, že sa oboznámil s územným plánom mesta Nitra. Správny súd poukázal na jeho záväznú časť, t. j. časť I. Záväzná regulatíva funkčného a priestorového usporiadania územia, kapitolu 1 (V oblasti usporiadania územia a rozvoja sídelnej infraštruktúry) bod 1.13, pričom v bodoch 1.13.1-1.13.5 sú uvedené priestorovo funkčné celky, ktorých sa obstaranie a schválenie územného plánu zóny týka, ale oblasť, resp. priestorovo funkčný celok Dražovce, Mlynáre a Zobor, tu nie je uvedený.

9. Správny súd ďalej ozrejmil, že podmienkou pre postup podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona nie je vymedzenie hranice alebo definovanie územia strategického parku, ale skutočnosť, že priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia vyplýva z územného plánu obce a nie je v rozpore s umiestnením strategického parku, resp. s prípravou územia na realizáciu strategického parku a táto podmienka bola splnená.

10. Správny súd považoval za nedôvodnú aj námietku nepredloženia zastavovacieho plánu podľa § 9 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z. z.

11. Správny súd k námietkam žalobcu, týkajúcim sa aplikácie čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru uviedol, že všeobecné konštatovanie nesúladu napadnutého rozhodnutia a postupu bez konkrétneho tvrdenia jeho porušenia na prieskum správnym súdom nepostačuje. Správny súd nie je ďalšou inštanciou v administratívnom konaní, a preto nemôže vykonať hodnotenie dôkazov sám, a tak sám zisťovať skutkový stav. Nie je úlohou správneho súdu v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia vyhľadávať a ani ich za žalobcu špecifikovať. Nezaoberal sa tiež námietkou zaujatosti prednesenou na pojednávaní dňa 08.09.2021, pretože išlo o námietku vznesenú po uplynutí dvojmesačnej lehoty na podanie námietok (koncentračná zásada) a nestotožnil sa s tvrdením o rozšírení žalobného návrhu podľa § 134 ods. 2 písm. b/ SSP.

12. Žalobca, ktorý podal žalobu ako zainteresovaná verejnosť a žiadal vydať rozhodnutia vydané v stavebnom konaní k cestnej stavbe, podľa správneho súdu žiadnym spôsobom nevymedzil, v čom bol v dôsledku stavebného povolenia porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia. Po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu správny súd dospel k záveru, že správne orgány vydali rozhodnutia na základe dostatočne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu, rozhodnutia riadne zdôvodnili a zaoberali sa námietkami žalobcu predloženými v správnom konaní. Dospel tak k záveru o nedôvodnosti podanej správnej žaloby.

III. Kasačná sťažnosť žalobcu, vyjadrenie žalovaného a ďalších účastníkov konania

13. Žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) podal proti napadnutému rozsudku správneho súdu kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP, teda že mu nesprávnym procesným postupom bolo znemožnené uskutočniť procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, z dôvodu že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Kasačnému súdu podľa § 462 ods. 1 SSP navrhol, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo podľa § 462 ods. 2 SSP zmenil napadnutý rozsudok tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie.

14. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal vecnú príslušnosť konajúcich orgánov tvrdiac, že všeobecným stavebným úradom vo veciach významných investícií pre stavebné konanie podľa § 117b stavebného zákona je okresný úrad v sídle kraja, a nie mesto Nitra. Ust. § 117b stavebného zákona je vo vzťahu k nadradenosti k § 120 stavebného zákona, ktorý by sa aplikoval v prípade špeciálnej stavby. Správny súd nesprávne posudzoval aktívnu vecnú legitimitáciu sťažovateľa, ktorú mal správne odvodzovať podľa § 178 ods. 1 SSP, pretože ako fyzická osoba bol napadnutým rozhodnutím žalovaného a stavebným povolením ukrátený na svojich právach, a to z dôvodu vlastníctva susediacich

pozemkov. Bol riadnym účastníkom stavebných konaní, v rámci vybudovania strategického parku a pre túto stavbu bol aj vyvlastňovaný.

15. Záverečné stanovisko ministerstva životného prostredia zo dňa 04.11.2016 sa týka stavebnej činnosti Automotive Nitra Project - Fáza 2, ktorá sa z hľadiska vplyvov na životné prostredie neposudzovala a konanie skončilo rozhodnutím zo zisťovacieho konania. Automotive Nitra Project je však odlišnou stavbou a táto investícia mala byť posudzovaná z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa § 18 ods. 1 písm. a/ zákona o posudzovaní vplyvov, čo predložením nového zámeru uznal aj stavebník povoľovanej činnosti, v rámci ktorej sa má zrealizovať aj stavba, ktorá je predmetom povoľovacieho konania v stavebnom konaní.

16. Sťažovateľ spochybnil zákonnosť procesu vydávania stavebného povolenia, z dôvodu nesplnenia podmienok podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona. Územný plán mesta Nitra pre predmetné územie určuje funkčné využitie, ale nedefinuje priestorové regulatívy zástavby, a sám stanovuje podmienku spracovania územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny, ktorá však do dnešného dňa vypracovaná nebola. Výstavba v rámci strategického parku je podmienená spracovaním územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny, avšak územný plán zóny nebol v rámci mesta schválený. V aktuálnom územnom pláne je vymedzené územie priemyselného parku sever, nie je však vymedzená hranica strategického parku a územie pre strategický park. Skutočnosť, že strategická investícia - strategický park nie je v platnom územnom pláne vôbec riešená, je podstatnou okolnosťou pre vydanie stavebného povolenia, a to z dôvodu nesplnenia podmienky podľa § 62 ods. 1 písm. a/ stavebného zákona.

17. Nesúhlasil s posúdením námietky, podľa ktorej neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona o posudzovaní vplyvov na strategický park. Zámer Automotive Nitra Project Fáza 2 sa týka stavby automobilky Jaguar Land Rover a pojem strategický park je širší ako Automotive Nitra Project. Vybudovanie strategického parku je významnou investíciou, pre ktorú bolo vydané osvedčenie o významnej investícii, ktorá podľa § 3 písm. f/ zákona o posudzovaní vplyvov musí podliehať posudzovaniu vplyvov na životné prostredie.

18. Podľa sťažovateľa orgány verejnej správy pochybili, keď nepostupovali podľa § 38 ods. 9 zákona č. 24/2006 Z. z., resp. § 140c ods. 6 stavebného zákona, pretože bolo nutné prerušiť konanie do rozhodnutia povinného hodnotenia vplyvov na životné prostredie. V napadnutom rozsudku navyše úplne absentuje uvedenie akýchkoľvek úvah, ktorými bol súd vedený pri hodnotení dôkazov. Pritom aby súd mohol vykonávať svoju úlohu, spočívajúci v preskúmaní dodržania zákonnosti postupu a rozhodnutia stavebného úradu je nevyhnutné, aby svoje rozhodnutie náležite odôvodnil a podrobne sa vyjadril k všetkým uplatneným žalobným dôvodom. Rozsudok tak považoval za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov.

19. Sťažovateľ ďalej dôvodil tým, že podľa § 1 ods. 2 zákona o významných investíciách investícia a významná investícia nie sú samostatným strategickým parkom, ale sa jedná len o stavebné činnosti pre priemyselnú výrobu, ktoré sú realizované v strategickom parku. Výstavba samotného strategického parku môže byť považovaná za významnú investíciu za splnenia podmienok podľa § 1 ods. 3 písm. b/ zákona o významných investíciách, ak je stavebníkom podnik so 100% majetkovou účasťou štátu a ide o stavbu, ktorej uskutočnenie je nevyhnutné na zabezpečenie prípravy územia na realizáciu strategického parku. Strategický park je inou stavebnou investíciou - vybudovanie stavieb potrebných na zabezpečenie prípravy územia na realizáciu strategického parku ako investície v stavebnom parku zrealizované. Stavebný úrad a žalovaný nepostupovali v súlade so zákonom, pretože vo vzťahu k povoľovanej ceste malo byť uskutočnené konanie podľa zákona o posudzovaní vplyvov. Spochybnil tiež spôsob, akým sa správny súd vysporiadal s námietkou dopravného napojenia a vyústenia dopravy na cestu I/64, napojenia na rýchlostnú komunikáciu R1A podľa § 66 ods. 4 písm. d/ stavebného zákona. Stavebný úrad sťažovateľovi spôsobil ujmu v konaní a porušil aj verejné právo podľa čl. 44 ods. 1 Ústavy SR na priaznivé životné prostredie.

20. Správny súd taktiež vytkol, že sa nezaoberal námietkou zaujatosti vznesenou voči bývalému prednostovi žalovaného. Ide v kasačnej sťažnosti o novoty, ale tieto nemohol uplatniť v čase podania kasačnej sťažnosti, a vychádzajúc z § 439 ods. 3 SSP a contrario sú tieto skutočnosti ako dôvody kasačnej sťažnosti podľa § 441 SSP plne relevantné.

21. Sťažovateľ spochybnil proces vydávania osvedčení ministerstva hospodárstva, pretože o začatí administratívneho konania neupovedomilo všetkých známych účastníkov konania podľa § 18 ods. 3 správneho poriadku, pretože osvedčenia sa týkali jeho pozemkov v Nitre na Zobore a stavebného pozemku v k. ú. M.. Považoval za nezákonné, že sa nemohol v tomto konaní vyjadriť napriek tomu, že sa vydaním osvedčení zasiahlo do jeho práv a následne bol vyvlastnený. Osvedčenia sú podpísané neznámou osobou a považoval za nezákonné, že sa ako účastník konania dozvedel o podklade pre rozhodnutie priamo z rozhodnutia vo veci samej.

22. Ďalší účastník konania 1/ vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že nespĺňa zákonné náležitosti kasačnej sťažnosti, pretože je zmätočná a nie je riadne a dostatočne odôvodnená. Z obsahu kasačnej sťažnosti nie je možné ustáliť, v čom majú spočívať konkrétne vady konania pred Krajským súdom v Nitre a tým obsahovo identifikovať jednotlivé zákonné dôvody na podanie kasačnej sťažnosti. Žalobca tak v zásade ako dôvod na podanie kasačnej sťažnosti označuje len nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom, neuvádza však, v čom malo nesprávne právne posúdenie spočívať. Kasačnú súdu navrhol, aby kasačnú sťažnosť ako neprípustnú podľa § 459 písm. e/ SSP odmietol. Alternatívne kasačnému súdu navrhol, aby kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

23. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti považoval postup správneho súdu za vecne správny a zákonný.

24. Osoba zúčastnená na konaní 1/ navrhla kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

25. Osoba zúčastnená na konaní 2/ navrhla kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

IV. Posúdenie veci kasačným súdom

26. Táto vec bola po predložení kasačnému súdu náhodným výberom pridelená do senátu 4S. Počas kasačného konania nadobudol účinnosť Rozvrh práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2023 v znení opatrenia č. 6. Podľa § 27c písm. A rozvrhu práce v znení účinnom od 1. júla 2023 bola vec náhodným výberom prerozdelená do senátu č. 5 Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku pod pôvodnou spisovou značkou.

27. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší správny súd“) konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP najprv preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce dôvody jej odmietnutia. Po konštatovaní jej včasnosti, ako aj splnení ostatných podmienok konania, preskúmal napadnutý rozsudok v medziach sťažnostných bodov v zmysle § 453 v spojení s § 445 ods. 1 písm. c/, § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

28. Kasačný súd poznamenáva, že ešte v konaní pred správnym súdom sa vzdali účasti v súdnom konaní pôvodní ďalší účastníci konania, ktorí boli označení pod č. 2/, 3/ a 7/ (č. l. 520, 432, 336), preto s nimi kasačný súd nekonal a neuviedol ich v záhlaví tohto rozsudku, pričom pre prehľadnosť zachoval označenie ďalších účastníkov konania podľa pôvodného číslovania.

29. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v prejednávanej veci bol rozsudok Krajského súdu v Nitre, č.k. 11S/49/2017-674 zo dňa 16. marca 2022, ktorým súd zamietol žalobu sťažovateľa o preskúmanie rozhodnutia a postupu žalovaného, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo. V rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Podľa § 464 ods. 1 SSP, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

a) Novoty v správnom súdnom konaní

30. Sťažovateľ v bode III.VIII kasačnej sťažnosti popisoval jemu známe skutočnosti, týkajúce sa osoby B.. L. R. G., ktoré podľa jeho názoru nasvedčovali jeho predpojatosti a mali zakladať nezákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia, s poukazom na to, že vo veci rozhodoval neoprávnený orgán. Kasačný súd v prvom rade považuje za potrebné uviesť, že s touto námietkou by sa bolo možné sa vecne zaoberať v prípade jej podania v lehote na podanie správnej žaloby. V zmysle koncentračnej zásady je uvádzanie skutkových okolností a právneho posúdenia veci a označovanie dôkazných návrhov v zásade obmedzené, až na výnimky stanovené zákonom v § 441 SSP, len do uplynutia lehoty na podanie žaloby. K rovnakým záverom dospel kasačný súd aj v iných prípadoch, napr. rozsudok sp. zn. 1Sžk/42/2019, zo dňa 30. septembra 2021, v ktorom uviedol: „V správnom súdnictve platí prísna koncentračná zásada. Uvedené vyplýva z § 62 a 183 SSP, ktoré striktne ustanovujú, že žalobca môže meniť rozsah a dôvody žaloby, rozšíriť alebo doplniť ju o ďalší žalobný návrh alebo o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby. Preto pokiaľ žalobca po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby rozšíri alebo doplní žalobu, na obsah takéhoto podania správny súd prihliadať nebude s výnimkou prípadov a konaní vymedzených v § 134 ods. 2 a v prípadoch uvedených v § 195, § 418 SSP.

b) Vecná nepríslušnosť konajúcich orgánov

31. K právnomu posúdeniu sťažnostného bodu týkajúceho sa namietanej vecnej nepríslušnosti vo veci rozhodujúcich orgánov kasačný súd odkazuje na rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 5Svk/15/2022 zo dňa 27.9.2023, týkajúci sa rovnakého sťažovateľa v obdobnej veci - stavebného povolenia. V tomto rozsudku kasačný súd rovnako ako správny súd námietku sťažovateľa nepovažoval za opodstatnenú:

„43. Podľa § 117b stavebného zákona ak ide o uskutočnenie stavby diaľnice a rýchlostnej cesty alebo uskutočnenie stavby, ktorá je významnou investíciou podľa osobitného predpisu, vykonáva pôsobnosť stavebného úradu vo veciach územného konania a stavebného konania obvodný úrad v sídle kraja. Následne § 120 stavebného zákona upravuje tzv. špeciálne stavebné úrady, ktoré okrem iných rozhodujú aj o stavbách pozemných komunikácií ...

44. Ustanovenie § 117 a nasl. stavebného zákona (aj ustanovenie § 117b) upravujú všeobecnú vecnú príslušnosť úradov na rozhodovanie v stavebnom konaní, pričom ustanovenie § 117b stavebného zákona je potrebné považovať za špeciálnu úpravu k všeobecnému ustanoveniu § 117 stavebného zákona z dôvodu verejného významu takéhoto druhu stavieb.

45. Naopak, ustanovenie § 120 stavebného zákona je ustanovením špeciálnym ku všetkým predchádzajúcim ustanoveniam (§ 117 až § 119 stavebného zákona), a to z dôvodu kauzálnej príslušnosti jednotlivých špeciálnych stavebných úradov rozhodujúcich o stavbách v oblastiach špecializovanej štátnej správy. Táto kauzálna príslušnosť má teda prednosť aj pred výnimkou ustanovenou v § 117b stavebného zákona, a preto správne orgány rozhodujúce v prejednávanej veci postupovali správne, keď svoju príslušnosť odvodili z ustanovenia § 61 vodného zákona. [v súdnej veci od § 120 stavebného zákona, § 3a ods. 4 cestného zákona]...

46. Čo sa týka odvolacieho orgánu, t.j. žalovaného, jeho pôsobnosť je daná § 118 stavebného zákona, podľa ktorého vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni koná obec ako stavebný úrad, vykonáva štátnu správu v druhom stupni krajský stavebný úrad. Vzhľadom na znenie § 9 ods. 14 zákona č. 180/2013 Z. z. kasačný súd uzatvára, že nakoľko krajské stavebné úrady boli zrušené, ich právomoc prešla na okresné úrady v sídle kraja, t.j. v predmetnej veci na žalovaného, a teda uvedená námietka je nedôvodná.

47. Kasačný súd poukazuje aj na znenie rozsudkov kasačného súdu sp. zn. 6Sžk/27/2021 zo dňa 25. októbra 2022 a sp. zn. 3Svk/36/2022 zo dňa 31. mája 2023 týkajúcich sa rovnakého sťažovateľa v obdobnej veci.“

c) Posúdenie aktívnej procesnej legitímácie sťažovateľa

32. K sťažnostnej námietke nesprávneho právneho posúdenia žalobnej legitímácie sťažovateľa kasačný súd v zmysle § 464 ods. 1 SSP odkazuje na závery rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 5Svk/15/2022 ako i na znenie rozsudku kasačného súdu sp. zn. 5Svk/15/2021 zo dňa 26. apríla 2022, týkajúcich sa rovnakého sťažovateľa v obdobnej veci. V týchto rozhodnutiach kasačný súd rovnako ako správny súd posúdil postavenie sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti v zmysle § 178 ods. 3 SSP v spojení s § 442 ods. 1 SSP, nasledovne:

„51. Námitku týkajúcu sa aktívnej žalobnej legitimácie sťažovateľa vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodnú. Tak ako krajský súd, ani kasačný súd nemá z tvrdení sťažovateľa nijako preukázané, že by bol ako fyzická osoba dotknutý stavebným povolením na svojich právach a právom chránených záujmoch tak, ako to predpokladá § 178 ods. 1 SSP. Iné závery nevyplývajú ani z predloženého administratívneho spisu či už z obsahu správnej žaloby alebo kasačnej sťažnosti. V nej sťažovateľ iba stroho konštatuje, že sa cíti byť účastníkom konania odvodzujúc svoje postavenie údajným vlastníctvom priamo susediacich pozemkov. Takéto tvrdenia bez ďalšieho nemohli zvrátiť závery krajského súdu, ktorý vyčerpávajúco odôvodnil postavenie sťažovateľa vyplývajúce zo zákona č. 24/2006 Z. z. ktoré považuje kasačný súd za vecne správne a nevidí dôvod, aby sa od neho odchyľil a posúdil ho v zmysle sťažovateľom prezentovaných záverov.

52. Kasačný súd len okrajovo dodáva, že si je vedomý predchádzajúcej rozhodovacej praxe, kedy správne súdy výnimočne priznávali aktívnu žalobnú legitimáciu aj účastníkom administratívneho konania, ktorí neboli vydaním rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy ukrátení na svojich subjektívnych právach (napríklad v súvislosti s rozhodnutiami o zastavení konania z dôvodu, že skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom), no išlo o špecifické prípady týkajúce sa výlučne priestupkových konaní, čo nie je predmetný prípad a takýto prístup k aplikácii § 178 ods. 1 SSP teda neprichádza do úvahy."

d) Námietka nesplnenia podmienok na aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona

Podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny.

33. Vo vzťahu k námietke nesplnenia zákonných podmienok na postup podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona, kasačný súd uvádza, že s predmetnou otázkou sa už vo svojej rozhodovacej činnosti vysporiadal kasačný súd v súlade s § 464 ods. 1 SSP aj na tomto mieste poukazuje kasačný súd na svoj skorší rozsudok sp. zn. 1Sžk/44/2020 zo dňa 30. novembra 2022, v ktorom sa zaoberal s obsahovo rovnakými sťažnosťami bodmi:

„31. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namieta, že podľa výnimky ustanovenej v § 32 ods. 2 (nevyžadovanie územného rozhodnutia) stavebného zákona možno postupovať len vtedy, keď územný plán obce/zóny dostatočne podrobne reguluje územie, kde má byť strategický park umiestnený.

32. Z právneho rozboru § 32 ods. 2 stavebného zákona podľa kasačného súdu vyplýva, že na umiestnenie strategického parku sa nevyžaduje územné rozhodnutie, ak (splnenie podmienok) priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia nie je v rozpore s ich umiestnením a (kumulatívne) vyplýva z územného plánu obce alebo (alternatívne) z územného plánu zóny.

33. Kasačný súd sa v súvislosti s touto námietkou v plnom rozsahu stotožňuje so závermi správneho súdu a tiež odkazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžk/26/2020 zo dňa 28. septembra 2022, týkajúci sa rovnakých účastníkov konania v obdobnej právnej veci, v ktorom kasačný súd uviedol: „... Toto ustanovenie však podľa kasačného súdu nevyžaduje, aby pre umiestňovaný strategický park existovalo v územnom pláne obce/zóny podrobne ustanovené priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia. Zákonným predpokladom, ktorý z citovaného ustanovenia vyplýva, je len absencia rozporu umiestnenia strategického parku s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je v územnom pláne ustanovené. Sťažovateľovi sa nepodarilo preukázať, že umiestnenie strategického parku, v ktorom mali byť povolené stavby postavené (opätovne súd zdôrazňuje, že sám sťažovateľ v žalobe tieto projekty nerozlišoval), bolo v rozpore s relevantnými časťami územného plánu. Sťažovateľ poukazoval na poznámku z textovej časti a legendu z grafického výkresu, ktoré podmieňujú priemyselnú výrobu či priemyselný park (vo forme rezervovanej funkcie) riešením územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny. Tieto state zvažoval a citoval v napadnutom rozsudku aj správny súd. Kasačný súd sa však v súlade s vyššie uvedeným domnieva, že pre aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona sa nevyžaduje, aby územný plán priamo podrobne riešil umiestnenie strategického parku. Podstatné je, že z územného plánu nevyplýva také priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie dotknutého územia, s ktorým by bol strategický (priemyselný) park v rozpore - napríklad rekreačná funkcia, bytová výstavba a pod. Preto sa dá povedať, že výslovná rámcová rezervácia územia na priemyselnú výrobu (hoci podmienená ďalšou dokumentáciou) v územnom pláne Mesta Nitra v podstate prevyšuje požiadavky

stavebného zákona na absenciu rozporu s územným plánom, ak pri nesplnení podmienky uvedenej v poznámke/legende nie je územie určené na iný účel. Kasačný súd tiež poznamenáva, že jeho úlohou v tomto konaní nebolo preskúmať, či boli splnené všetky zákonné požiadavky na vydanie preskúmaného rozhodnutia alebo samostatne vyhľadávať nesprávnosti napadnutého rozsudku, ale len vyhodnotiť dôvodnosť sťažovateľom uplatnených a prípustných sťažnostných bodov.“

34. K uvedenému kasačný súd navyše dodáva, že hoci územné ako aj stavebné konanie každé plní svoj vlastný účel, platia pre nich rovnaké zásady správneho konania, ktoré nie je možné ani z dôvodu rozdielného predmetu posudzovania ignorovať. V zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok; ďalej len „Správny poriadok“) „správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi“ (zásada legality). Zároveň podľa § 46 Správneho poriadku „rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.“ V súlade so zásadou legality je teda povinnosťou správnych orgánov postupovať v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, pričom podľa právnej teórie inými právnymi predpismi sa nepochybne rozumejú aj všeobecne záväzné nariadenia obcí a samosprávnych krajov (POTÁŠCH, P.; HAŠANOVÁ, J.; VALLOVÁ, J.; MILUČKÝ, J.; MEDŽOVÁ, D.: Správny poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, str. 379).

35. Zmysel procesného rozčlenenia územného a stavebného konania nespočíva v tom, že by sa v nich riešené otázky nemohli prelínať alebo že by v nich platili iné zásady. Naopak, vylúčenie niektorých stavieb z rozhodovania o umiestnení stavby práve naopak, podľa kasačného súdu, prenáša povinnosti správneho orgánu z územného konania (napr. zohľadnenie územného plánu) priamo do stavebného konania. Z uvedeného vyplýva, že účastník konania, teda ani sťažovateľ, nie je na svojich právach vylúčením územného konania ukrátený, keďže zásada legality rovnako platí v stavebnom ako aj územnom konaní.

36. Kasačný súd preto v tejto časti námietok sťažovateľa nezistil, že by správny súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Námietky sťažovateľa v tomto smere považoval za nedôvodné.

37. Na doplnenie kasačný súd odkazuje aj na argumentáciu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v rozsudkoch napr. sp. zn. 10Sžk/40/2020 a sp. zn. 5Svk/15/2021, ktorá je identická s vyššie uvedenou argumentáciou a túto aj za „logickú a vychádzajúcu z ústavne akceptovateľného výkladu a aplikácie príslušných ustanovení stavebného zákona“ označil Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. IV. ÚS 487/2022 zo dňa 27. septembra 2022.“

34. V nadväznosti na konštatované závery poukazuje na ďalšie rozhodnutia, v ktorých sa s predmetnou námietkou vysporiadal rovnakým spôsobom. Ide o rozsudky Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 6Sžk/17/2020 zo dňa 30. novembra 2022, 3Svk/36/2022 zo dňa 31. mája 2023 a sp. zn. 5Svk/49/2022 zo dňa 27. februára 2024.

e) Absencia zisťovacieho konania navrhovaných činností a samotného strategického parku

35. K sťažostnej námietke absencie zisťovacieho konania vedeného vo vzťahu k samotnému strategickému parku (bod III.V) kasačný súd poukazuje na to, že zákon o posudzovaní vplyvov nepozná pojem „strategický park“, preto posudzovanie týchto činností je zaraďované pod činnosť uvedenú v prílohe č. 8 zákona o posudzovaní vplyvov, kapitola č. 9 Infraštruktúra - položka č. 15 Projekty budovania priemyselných zón, vrátane priemyselných parkov. Tvrdenie sťažovateľa, že strategický park neprešiel zisťovacím konaním, sa preto nezakladá na pravde a kasačný súd ju rovnako ako správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Kasačný súd v tejto súvislosti podľa § 464 ods. 1 SSP poukazuje na ďalšie rozhodnutia, v ktorých sa s touto kasačnou námietkou vysporiadal rovnakým spôsobom. Ide najmä o rozsudky tunajšieho súdu, sp. zn. 1Sžk/44/2020 zo dňa 30. novembra 2022, sp. zn. 8Sžk/30/2019 a sp. zn. 6Sžk/17/2020 zo dňa 30. novembra 2022. Kasačný súd v obdobnej veci totožného sťažovateľa, podobného skutkového a právneho stavu, s totožnými sťažnostnými námietkami, v rozsudku sp. zn. 1Sžk/48/2020 zo dňa 16.02.2022, kasačný súd dospel k nasledovným záverom:

„46. K námietke sťažovateľa, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona č. 24/2006 Z.z., najvyšší správny súd dodáva, že námietky sťažovateľa nesmerovali priamo proti rozhodnutiu žalovaného o stavebnom povolení, ale sa týkali iných rozhodnutí orgánov verejnej správy.

47. Ohľadom uvedeného dáva kasačný súd do pozornosti, že cieľom zisťovacieho konania je zistiť, či určitá navrhovaná činnosť alebo jej zmena majú alebo nemajú byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie - teda konania končiaceho vydaním záverečného stanoviska. Príslušný orgán na záver konania vydá rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v ktorom konštatuje, či sa

daná navrhovaná činnosť alebo zmena činnosti budú posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. alebo nie. Je však potrebné zdôrazniť, že v danom prípade predmetom konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o posudzovaní vplyvov predmetného strategického parku na životné prostredie.“

36. Kasačný súd administratívneho spisu zistil, že stavebnému konaniu v tejto veci predchádzalo zisťovacie konanie, v ktorom Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal dňa 8. októbra 2015 rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa § 29 zákona o EIA. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní (vedenom i na základe odvolania sťažovateľa) rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. decembra 2015. Následne dňa 1. júla 2021 rozsudkom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 26S/3/2016 bola zamietnutá žaloba sťažovateľa, a rovnako bola zamietnutá aj kasačná sťažnosť podaná proti tomuto rozsudku, a to rozsudkom kasačného súdu, sp. zn. 1Svk/15/2022 zo dňa 31.05.2022. Uvedené pre tunajšie konanie znamená, že rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní je stále právoplatné a záväzné pre správne orgány konajúce v stavebnom konaní, ako i pre súdy.

f) K porušeniu § 66 ods. 4 písm. f/ stavebného zákona a Aarhuského dohovoru

37. Kasačný súd k námietke nesprávneho posúdenia dopravného napojenia a vyústenia dopravy na cestu I/64 a na rýchlostnú komunikáciu R1A poukazuje na znenie § 66 ods. 4 písm. d/ stavebného zákona, v zmysle ktorého v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby sa podľa potreby ďalej určia podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie, odvádzanie povrchových vôd, úpravy okolia stavby a podmienok ochrany zelene, prípadne jej premiestnenia.

38. Aj v tomto prípade považuje kasačný súd námietky sťažovateľa za nedôvodné, pretože požiadavky uvedené v § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona nie sú povinnými náležitosťami, ale tieto stavebný úrad určuje podľa potreby. Vzhľadom na to, že predmetom stavebného povolenia ani projektovej dokumentácie nebolo dopravné riešenie, stavebný úrad ako ani žalovaný nevzhládli vo svojich rozhodnutiach potrebu určiť požiadavky napojenia stavby na pozemné komunikácie, keď predmetom stavebného povolenia boli miestne a účelové komunikácie. Dopravné napojenie a tiež vyústenia ciest neboli predmetom stavebného povolenia, pričom s touto námietkou sa rovnako vysporiadal aj správny súd.

39. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti v zásade namietal rovnaké skutočnosti, ako v správnej žalobe. Námietku, týkajúcu sa nevysporiadania správneho súdu s potrebou aplikácie Aarhuského dohovoru sťažovateľ nijakým relevantným spôsobom nezdôvodnil a ani nešpecifikoval, v čom spočívalo porušenie práv priznaných sťažovateľovi podľa tohto dohovoru. Vzhľadom na to, že ide len o formálnu konštatáciu, kasačný súd nevzhladol dôvodnosť tejto námietky a rovnako nevidel dôvod na to, aby sa ňou ďalej zaoberal. Čo sa týka námietok sťažovateľa, a povinnosti sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti, na tieto dal podrobnú odpoveď správny súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom s jeho závermi sa kasačný súd v plnej miere stotožňuje (body 126 až 128 napadnutého rozsudku). Taktiež sa kasačný súd stotožňuje so závermi správneho súdu, v rámci ktorým sa vysporiadal s námietkou nepredloženia osobitného zastavovacieho plánu k preskúmanému stavebnému povoleniu podľa vyhlášky č. 453/2000 Z. z., čo sa nevyžaduje, pretože tento bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt v areáli a týmto sa stal súčasťou územnoplánovacej dokumentácie.

g) Porušenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku

40. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal taktiež porušenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku, tvrdiac, že správne orgány si nesplnili povinnosť dať účastníkom administratívneho konania možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu a spôsobu jeho zistenia, a navrhnúť jeho doplnenie. Keďže však sťažovateľ túto námietku neuplatnil v podanej správnej žalobe, a túto v lehote na podanie správnej žaloby nedoplnil, kasačný súd nebol oprávnený sa touto námietkou zaoberať.

V. Závěrečné hodnotenie

41. Námitky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodné, preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol.

42. O náhrade trov účastníkov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v kasačnom konaní nemal úspech, ich náhradu podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP nepriznal a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP). Ďalším (pibratým) účastníkom konania ako ani osobám zúčastneným na konaní súd náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP nepriznal, pretože im v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by im trovy kasačného konania vznikli a zároveň kasačný nevzhladol v konaní dôvody hodné osobitného zreteľa zdôvodňujúce priznanie im práva na náhradu ďalších trov konania.

43. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.